

РЕШЕНИЕ

№ 145

гр. София, 01.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО XII ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ани Захариева

Членове: Аделина И.
Доротея Кехайова

при участието на секретаря Венелин П. Кръстев
в присъствието на прокурора Д. В. М.
като разгледа докладваното от Доротея Кехайова Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20231100600310 по описа за 2023 година

Производството е по реда на Глава XXI от НПК.

С присъда от 27.10.2022 г. по НОХД № 7863/2022 г., по описа на СРС, НО, 93 състав, съдът е признал подсъдимата Е. П. Я. за **невиновна** в това, че: На различни дати през периода 31.10.2021 г. - 09.03.2022г. в гр. София при условията на продължавано престъпление - с две Д.ия, които осъществяват поотделно един и същи състав на едно и също престъпление, извършени през непродължителен период от време, при една и съща обстановка и при однородност на вината, при което последващото се явява от обективна и субективна страна продължение на предшестващото, е отнела чужди движими вещи, собственост на „Л.Д.“ ЕООД, на обща стойност 849,91 лв., от владението на различни лица без тяхно съгласие, с намерение противозаконно да ги присвои, както следва:

-На 31.10.2021 г. от магазин „Л.Д.“ ЕООД, находящ се в гр. София, ж.к. „Младост 4“, ул. „*****“, отнела чужди движими вещи, както следва: един брой парфюм марка „Burberry touch for women EDP“, на стойност 99.99 лева; един брой дамска парфюмна вода марка „Karl Lagerfeld for her“, 45 ml., на стойност 59.99 лева; един брой дамска парфюмна вода марка „Hugo boss women extreme“, 75 ml., на стойност 109.99 лева; един брой електрическа самобръсначка марка „Филипс Уан Блейд“, на стойност 69.99 лева, всички вещи на обща стойност 339,96 лева (триста тридесет и девет лева и деветдесет и шест стотинки), собственост на „Л.Д.“ ЕООД, от владението на управителя В.И. И., без нейно съгласие, с намерение противозаконно да ги присвои и

-На 09.03.2022г. от магазин „Л.Д.“ ЕООД, находящ се в гр. София, бул. ***** , отнела чужди движими вещи, както следва: един брой тоалетна вода марка „Bulgari Omnia Coral“, 40 ml. на стойност 99,99 лева; един брой тоалетна вода марка „Calvin Klein IN2U“, 150 ml., на стойност 99.99 лева; два броя парфюмна вода марка „Bulgari Goldea The Roman

night absolute“, 30 ml., на единична стойност 99,99 лв., на обща стойност 199.98 лева; един брой парфюмна вода марка „Roberto Cavalli Nero Assoluto“, 75 ml. на стойност 109.99 лева, всички вещи на обща стойност 509,95 лв. (петстотин деветдесет и пет лева и деветдесет и пет стотинки), собственост на „Л.Д.“ ЕООД, от владението на управителя Т.Д.Б., без нейно съгласие, с намерение противозаконно да ги присвои, като случаят е немаловажен и кражбата е извършена повторно, след като била осъждана, както следва: с определение на СРС, по НОХД 7028/2018г., влязло в законна сила на 07.11.2018г., за престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 3, вр. чл. 194, ал.1, вр. чл. 20, ал.2 от НК, като и било определено наказание „лишаване от свобода“ за срок от осем месеца, изпълнението на което било отложено, на основание чл. 66, ал. 1 от НК, за срок от три години, поради което и на основание чл. 304 от НПК я е оправдал по повдигнатото обвинение за извършено престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 7, вр. чл. 194, ал. 1, вр. чл. 28, ал.1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.

Съдът е постановил веществените доказателства - два броя компактдискове - CD- R, приложени по ДП, да останат по делото и на основание чл. 190, ал. 1 от НПК направените по делото разноски в размер на 350,71 лева - да останат за сметка на държавата.

Срещу присъдата, в законоустановения срок е постъпил протест от прокурор при СРП, в който се твърди, че присъдата е незаконосъобразна и неправилна. Сочи се, че незаконосъобразно съдът е признал подсъдимата Я. за невиновна и я е оправдал по повдигнатото ѝ обвинение, тъй като този извод не почива на събраните по делото доказателства и доказателствени средства – гласни, писмени и експертизи. Приема, че от събрания по делото доказателствен материал по несъмнен начин се установява авторството на Д.ията. Предлага се въззивната инстанция да отмени протестираната присъда и да постанови нова осъдителна такава.

В разпоредително заседание, проведено на 16.01.2023 г. въззивният съд по реда на чл. 327 от НПК е преценил, че за изясняване на обстоятелствата по делото не се налага провеждането на допълнителен разпит на подсъдимия или свидетелите, изслушването на експертизи и ангажирането на други доказателства.

В хода на съдебните прения пред настоящия съд, представителят на Софийска градска прокуратура не поддържа протеста, като не прави изявления за неговото оттегляне. Споделя изцяло съображенията и анализа на доказателствения материал на първостепенния съд, които са му дали основание да приеме, че авторството на инкриминираните Д.ия в лицето на подс. Я., не е доказано по категоричен начин. Сочи, че свидетелите – управители на магазина, не са наблюдавали лично подсъдимата при извършените действия по отнемането на инкриминираните вещи, деецът е бил наблюдаван на видеозаписите от камерите в магазина значителен период след Д.ието. Заснетото лице е с поставена маска на лицето, което не може да позволи индивидуализиране на неговите черти. В този смисъл се изтъква и заключението на техническата експертиза по делото. Счита, че правилно първостепенният съд е изградил своите изводи на база на събрания материал. Пледира за потвърждаване на първоинстанционната присъда.

Защитникът на подс. Я., в лицето на адв. К. дефинира протеста като бланкетен поради липса на посочени и конкретизирани в него обстоятелства на база, на които да следва неправилността на протестирания съдебен акт. Приема изводите на първоинстанционния съд за правилни, доколкото са налице единствено предположения, свързани с участието на Я. в инкриминираните Д.ия. Придържа се към казаното от представителя на държавното обвинение. Сочи, че наблюдаването на видеозаписите лице, освен медицинска маска покриваща носа и брадата, на част от видеозаписите носи и тъмни слънчеви очила. Изтъква, че липсват очевидци на инкриминираната дейност, а четирите служители на магазин „Л.Д.“ са дали показанията си на база на възприетите от тях видеозаписи от двата търговски обекта на двете инкриминирани дати, които са били обект на експертно изследване, но нито едно от тях не дава извод за възможност за лицева идентификация на заснетото лице. Отправя

искане за потвърждаване на постановената от първия съд оправдателна присъда.

В правото си на лична защита и на последна дума подсъдимата Я. поддържа казаното от защитника си и моли за потвърждаване на първоинстанционния съдебен акт.

СОФИЙСКИЯТ ГРАДСКИ СЪД, като съобрази изложените от страните доводи и сам служебно провери изцяло правилността на присъдата съобразно изискванията на чл. 314 НПК, намира за установено следното:

Въззивният съд, при самостоятелния си прочит на доказателствата по делото, намери фактическата обстановка описана в мотивите на присъдата за правилно установена, изградена въз основа на обективен анализ на всички събрани по делото доказателства, коментирани в тяхната съвкупност. Въз основа на достъпните и възможни за събиране гласни и писмени доказателства, съдът е стигнал до единствен и непротиворечив извод относно невиновността на подс. Я.. При самостоятелна преценка на събраните по делото доказателства, настоящата инстанция не намери основания за промяна на фактите по делото, която е следната:

Подсъдимата Е. П. Я. е родена на ***** г. в гр. София, българка, български гражданин, омъжена, с основно образование, не работи, осъждана, живуща в гр. София, ж.к. „***** ЕГН *****“. За нея не са събрани характеристични данни.

Свидетелката В.И. била управител на магазин „Л.Д.“ ЕООД, находящ се в адрес гр. София, ж.к. „Младост 4“, ул. „*****“ като обичайно била в обекта от 08.00ч. до 16.30ч.

На 31.10.2021г. на работа в магазина била и св. Р.М. като смяната ѝ продължила от 13.30 ч. до 20.00 часа. Към 19.30 св. М. започнала да зарежда стока на стелажите и се усъмнила, че има липси, поради което съобщила по телефона на св. В.И.. На следващия ден при преглед на записите от видеокамерите забелязали, че около 16.00 ч. в магазина непозната за тях жена, около 40 годишна, с раница на гърба си, носеща очила и медицинска маска на лицето си, обхожда щандовете и от този с парфюми взима парфюм марка „Burberry touch for women“ 30 мл., който бил на стойност 99.99 лева, дамска парфюмна вода марка „Karl Legerfeld for her“ - 45 мл., който бил на стойност 59.99 лева, дамска парфюмна вода марка „Hugo boss women extreme“ - 75мл., на стойност 109.99 лева и една електрическа самобръсначка марка „Филипс Уан Блейд“, която била на стойност 69.99 лева. От записа се виждало, че след взимането на вещите лицето ги поставило в чантата си и излязло от магазина без да заплати стойността им. На 03.11.2021г. св. И. предала с протокол за доброволно предаване в 07 РУ-СДВР компактдиск, съдържащ записа от веодакамерите в обекта от 31.10.2021г. Св. В.Б. в качеството му на полицейски служител в 07 РУ-СДВР прегледал записите от видеокамерите и констатирал, че лицето, което взима горепосочените стоки от магазина, отговаря по външни белези и ръст на подс. Е. Я., която познавал като криминално проявена.

На 07.03.2022г. при разпознаване в 07 РУ-СДВР по предоставен снимков материал св. В.И. посочила подс. Е. Я. като лицето, чиито действия е наблюдавала на видеозаписа от охранителните камери в магазина.

Свидетелката Т.Б. била управител на магазин „Л.Д.“ ЕООД, находящ се в гр. София, бул. „*****“ На 09.03.2022г. тя била на работа, когато на касовата зона като продавач-консултант била св. М.М.. Около 11.30 часа св. М. забелязала, че неизвестно лице от женски пол, което видяла в профил, излиза от магазина, при което се задействала алармата на вратата. Св. М. се опитала да я настигне, но не успяла, след което за случилото се уведомила св. Б.. Подаден бил сигнал в 05 РУ-СДВР. С протокол за доброволно предаване на 09.03.2022г. св. Т.Б. предала компактдиск, съдържащ записите от охранителните камери в магазина. След пристигането на полицейските служители в магазина, всички прегледали записите от охранителните видеокамерите. Св. Б. видяла от записа, че заснетото лице взима от стелажите пет броя парфюми, които поставя в дамската си чанта, а именно тоалетна вода

марка „Bulgari Omnia Coral“ - 40 мл., на стойност 99,99 лева, тоалетна вода марка „Calvin Klein IN2U“ - 150 мл., на стойност 99,99 лева, два броя парфюми марка „Bulgari Goldea The Roman night absolute“ - 30 мл. и парфюм марка „Roberto Cavalli Nero Assoluto“ - 75 мл., на стойност 109,99 лева. Проверила стелажите в магазина и констатира, че тези парфюми липсват от мястото им. При прегледа на записите от камерите св. Т.Б. възприела, че лицето на записа е с вързана коса. Св. М. М. при преглед на записа възприела, че лицето от кадрите е с ръст около 165см., с тъмна вързана коса, тъмни очи и медицинска маска на лицето.

На 09.03.2022г. в 05 РУ-СДВР бил съставен протокол за доброволно предаване, в който било отразено, че подсъдимата предала следните вещи-един брой парфюм с надпис „Roberto Cavalli“ – 75 мл. „Nero Assoluto“, два броя парфюми с надпис „Bulgari Goldea The Roman night“ 30мл., един брой парфюм с надпис „Omnia Coral“ - 40 мл. и един брой парфюм с надпис „Skin-Calvin Klain“ - 150 мл.

На 18.03.2022 г. подс. Е. Я. била задържана за срок от 24 часа със Заповед за задържане на лице рег. №279зз-392/09.03.22г.

От заключението на изготвената по делото ВТЕ Протокол № 6/2022 се установява, че на изследвания видеозапис са заснети действия на лице, което взима от рафтовете в търговския обект три броя светли на цвят кутии, които поставя в носена от него раница и една зелена на цвят кутия, която поставя под якето си. Изображенията са с потенциална идентификационна стойност по общи признаци, които са недостатъчни за категорично заключение и засененото лице би могло да бъде разпознато от всеки, който го е възприел отблизо и/или е контактувал с него.

От заключението на изготвената по делото ВТЕ Протокол № 128/2022 г. се установяват действията на заснето лице, които са онагледени в изследователската част на експертизата. Вещите лица заключават, че качеството на изображенията нямат идентификационна стойност поради недостатъчна информация за характерни и индивидуални признаци от външността на лицето и са негодни за лицева идентификация.

Подс. Е. П. Я. е осъждана с влязло в сила на 07.11.2018 г. определение, с което е одобрено споразумение по НОХД № 7028/2018 г. по описа на СРС за извършено на 01.01.2018 г. престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 3, вр. чл. 194, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 НК, с което ѝ е определено наказание „лишаване от свобода за срок“ от шест месеца, изпълнението на което на основание чл. 66, ал. 1 НК е отложено с изпитателен срок от три години.

Изложената фактическа обстановка първоинстанционният съд правилно е приел за надлежно установена въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства и доказателствени средства, а именно-показанията на свидетелите В.И., дадени в хода на съдебното следствие и тези от ДП, приобщени чрез прочитането им по реда на чл. 281, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2 от НПК; на св. Р.М., дадени в хода на съдебното следствие и тези, дадени на фазата на ДП, приобщени чрез прочитането им по реда на чл. 281, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2 от НПК; на св. В.Б., дадени в хода на съдебното следствие и тези, дадени на фазата на ДП, приобщени ч/з прочитането им по реда на чл. 281, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2 от НПК; на св. Т.Б., дадени в хода на съдебното следствие и тези от ДП, приобщени чрез прочитането им по реда на чл. 281, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2 от НПК и на св. М. М., дадени в хода на съдебното следствие; протокол за доброволно предаване от 03.11.2021г.; протокол за доброволно предаване от 09.03.2022г.; счетоводни документи, предоставени от ошетеното юридическо лице; протокол за извършена видео-техническа експертиза № 6/2022; протокол за изготвена видеотехническа експертиза № 128/2022 г.; протокол за разпознаване на лице от 07.03.2022г., ведно с фотоалбум към него; протокол за разпознаване на лице от 07.03.2022г., ведно с фотоалбум към него; декларация; справка за съдимост, както и всички останали писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал по делото по реда на чл. 283 НПК.

Първоинстанционният съд е извършил достатъчен анализ на събраните доказателствени източници, като ги е оценил както поотделно, така и в тяхната съвкупност. Анализът на същите, направен от първостепенният съд е като цяло верен, съобразен с правилата на формалната логика и поради това се споделя и от въззивната инстанция, която не намира за необходимо да преповтаря отново това, което е посочил в мотивите си и първостепенният съд. Същият е обсъдил показанията на свидетелите В.И., Р.М., Т.Б., М. М., В.Б., писмените доказателства и доказателствени средства, събрани по делото и обосновано е приел, че Д.ието - кражба от два търговски обекта, стопанисвани от дружеството „Л.Д.“ ЕООД, времето и мястото на извършване, както и предметът на престъплението, са установени несъмнено. По отношение на тези обстоятелства събраните по делото относими доказателства са еднопосочни и не съдържат значими противоречия. Районният съд правилно е кредитирал показанията на свидетелите В.И., Р.М., Т.Б., М. М. относно това в кой момент и по какви причини са се усъмнили, че от търговските обекти, в които са работели са били отнети противозаконно различни вещи, давайки детайлно описание на последващите им действия и обстоятелството, че именно това е станало причина да прегледат записите от охранителните камери, монтирани в обектите, на които са били забелязани действия на лице, отнемащо вещи, чието местонахождение, съвпада с това на липсващите. Несъмнено се установява от показанията на св. М. М. и св. Р.М. какви са били причините които са породили съмнения за извършени от търговските обекти, в които са работели кражби, които от своя страна са станали причина да уведомят за това обстоятелство управителите на съответните търговски обекти и да прегледат записите от охранителните камери. Констатираните несъществени противоречия и известни непълноти в показанията на свидетелите, дадени в хода на съдебното следствие, съдът отдава на изтеклия период от време, като намира, че същите законосъобразно са били отстранени от страна на СРС чрез приобщаване на показанията на свидетелките от досъдебното производство по реда на чл. 281 от НПК. Фактът на извършване на инкриминираното Д.ие се подкрепя и от приобщените по делото записи от охранителни камери, които са били обект на експертно изследване, чието заключение с категоричност сочи, че макар да не могат да бъдат индивидуализирани заснетите лица, то безспорно се наблюдават действия по отнемане на вещи от съответните търговски обекти.

За разлика от наличните и непротиворечиви доказателства по делото относно противозаконното отнемане на инкриминираните движими вещи от процесното жилище, липсват категорични доказателства за авторството на извършените Д.ия. В този смисъл по делото няма каквито и да е преки доказателства, доколкото свидетелите В.И., Р.М., Т.Б., М. М., разпитани по делото са възприели единствено липсата на инкриминираните стоки и записите от охранителните камери в обектите, заснели действия на конкретно лице по отнемането им, но не и лично самото извършване на престъплението. Така св. И. и св. М. в хода на съдебното следствие заявяват, че лицето от записа е било с медицинска маска на лицето и не описват конкретни белези, с които да индивидуализират конкретни черти от физиономията му. Заявяват единствено, че смятат, че действия именно на подс. Я. са записани от охранителните камери в търговския обект, базирайки извода си на възприетото от тях при прегледа на записите, без да са наблюдавали или общували непосредствено с това лице. С оглед изложеното съдът приема, че не следва да бъдат кредитирани протоколите от извършените действия по разпознаване по снимков материал, доколкото както св. И., така и св. М. посочват конкретното лице като извършител на Д.ието въз основа на впечатления за външния му вид, придобити при прегледа на записите от охранителните камери. Същевременно такава лицева идентификация се е оказала невъзможна при експертното изследване на записите. Ето защо и не може да бъде прието, че е възможно двете разпознали подс. Я. като автор на Д.ията свидетелки И. и М., да са възприели по превъзхождащ експертизата начин детайли от чертите на заснетото лице, отнемащо инкриминираните вещи.

Показанията на св. В.Б., дадени по воденото ДП и приобщени чрез прочитането им по реда на чл. 281, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2 от НПК установяват, че в качеството му на служител в 07 РУ-СДВР е извършил проверка във връзка с получения сигнал за извършена кражба в магазин „Л.Д.“, находящ се в гр. София, жк. „Младост“, ул. „Д-р *****“ и е снел сведения от управителя на магазина-св. В.И. и от продавач-консултанта Р.М., прегледал е записа от видеокамерите в магазина и е възприел действията на лице, което взема от рафтове в магазина три броя бели и една тъмна на цвят кутия, които поставя в раницата си и което напуска обекта без да заплати стойността на вещите на касата, както и че след проведени от него оперативно-издирвателни мероприятия установил, че лицето от записа отговаря на криминално проявената Е. Я.. Последното го мотивирало да проведе беседа с подсъдимата, в хода на която тя му е заявила, че в края на м. октомври е взела от посочения по-горе магазин три броя парфюми и една самообръсначка без да ги заплати, като впоследствие ги продала на непознато лице.

Нееднократно в свои решения, ВКС е излагал съображения относно доказателствената значимост на проведените от полицейски орган беседи с лице, което впоследствие е било привлечено към наказателна отговорност и обстоятелството, че е недопустимо по този начин да бъдат замествани обяснения, дадени от разследвано лице, поради което и същите следва да бъдат изключени от доказателствената съвкупност. Няма спор, че едва след посочената „беседа“ е повдигнато обвинение срещу Е. Я. и от този момент тя е придобила качеството на обвиняем. С акта на конституирането ѝ като обвиняем в досъдебната фаза на процеса, тя придобива визираните в разпоредбата на чл. 55 от НПК процесуални права. Едно от тях е правото ѝ да дава обяснения по повдигнатото обвинение във всеки един етап от наказателното производство, като чрез тях реализира правото си на защита. Законодателят е приел, че обясненията на обвиняемия са гласно доказателствено средство /чл. 115 от НПК/ доколкото те служат за възпроизвеждане на фактически данни, свързани с обстоятелствата от значение за делото и допринасят за тяхното изясняване. За да се приеме, че обясненията на обвиняемия са валидно гласно доказателствено средство те следва да бъдат депозирани по предвидения в разпоредбата на чл. 115 от НПК ред, като се събират, чрез разпит устно и непосредствено пред съответния орган, при спазване изискванията на чл. 138 от НПК, при разясняване на всички права, предоставени на обвиняемия от закона, визиран в чл. 55 от НПК. Всяка друга информация, предоставена от обвиняемия за фактите, включени в предмета на доказване, чрез способ, различен от разпита на обвиняем, е заобикаляне на правилата, които законодателят е въвел за събиране и проверка на доказателствата. Това се отнася и за снетите обяснения при проведената „беседа“ между лицето и полицейските органи. Поради това и дадените от Е. Я. сведения под формата на „беседа“ не могат да се приравнят на обяснения, изложени от същата при разпита ѝ в качеството на обвиняем, още по-малко да се конкурират с тях. Ето защо първият съд е следвало да изключи от доказателствената маса посочените показания на св. В.Б., доколкото визирият способ за събиране на доказателства, заобикаля законовите правила, свързани с приобщаването на обясненията, дадени от едно лице в качеството на обвиняем, вместо да порвърява тяхната подкрепеност от други доказателствени източници. Законосъобразен се явява подходът на първия съд, който е приел, че не са налице пречките, визиран в разпоредбата на чл. 118 от НПК, поради което Б. може да бъде разпитан по делото в качеството на свидетел /не е участвал в производството в друго процесуално качество и не е извършвал действия по разследването/, като същевременно не следва да се възприема информацията, получена от него при извършената „беседа“, а само относно сведенията, които той дава за обстоятелства, станали му известни извън нея. Поради изложеното и не може да се направи извод за съпричастност на подс. Я. към инкриминираната дейност на база заявеното от нея пред полицейския служител – св. Б.. По причини вече посочени по-горе във връзка с това на каква база приема, че протоколите за разпознаване не могат да бъдат възприемани като установяващи авторството на Д.ието, съдът отбелязва, че обстоятелството, че св. Б. е

възприел записите от охранителните камери, не може да доведе до сигурност, че именно подс. Я. е била наблюдаваното от него лице.

Ето защо и настоящият съдебен състав не намери основания да сподели доводите на подалия протеста прокурор за доказателствена обезпеченост на предложената от него теза за съпричастност на подс. Я. към инкриминираната дейност, тъй като липсват сигурни положителни доказателства за това. Наличието единствено на протоколи за разпознаване на лица, обективиращи действия по разследването, в рамките на които служители в двата търговски обекта, са разпознали подсъдимата, не може да обуслови идентичност на Е. Я. с извършителя на инкриминираната дейност, тъй като разпознаващите са наблюдавали действията на извършителя на престъплението единствено на записи от охранителни камери, които след подлагането им на експертно изследване не установяват да са годни за лицевоидентификационна съпоставка и евентуално само лице, което е общувало непосредствено със заснетото може да установи самоличността му. Същевременно по делото липсват данни, които и да било от свидетелите да е възприел или общувал лично с подс. Я. преди или по време на инкриминираното Д.ие.

Не може да бъде направен извод за авторството на извършените Д.ия с нужния стандарт за доказване и от приобщените по делото писмени доказателства. Макар да кредитира като достоверен приложения по делото протокол за доброволно предаване от 09.03.2022г., с който подсъдимата Я. е предала на служител в съответното районно управление на МВР: 1 брой парфюм с надпис „Roberto Cavalli“ – 75 мл. „Nepo Assoluto“, два броя парфюми с надпис „Bulgari Goldea The Roman night“ 30мл., един брой парфюм с надпис „Omnia Coral“ - 40 мл. и един брой парфюм с надпис „Skin-Calvin Klein“ - 150 мл., не се установява тези вещи да са идентични с отнетите от търговския обект, стопанисван от „Л.Д.“ ЕООД, находящ се в гр. София, бул. *****, както остава неизяснен начинът на придобиването им от подсъдимата. По този въпрос прокурорът от СРП не е изложил никакви доводи и съображения, поради което и въззивният съд няма какво друго да посочи освен това, което вече е заявил и първостепенният съд в мотивите си. В заключение следва да се посочи, че в протеста на прокурора не са посочени твърдения, с които да защити позицията си за наличие на достатъчно безспорни доказателства за виновността на Я. в извършването на престъплението, за което е предадена на съд.

Първоинстанционният съд на база правилна преценка на събрания по делото доказателствен материал е достигнал до верни правни изводи, а именно че събраните доказателства не установяват по безспорен и несъмнен начин авторството на инкриминираните Д.ия в лицето на подс. Я.. Липсват безспорни и несъмнени доказателства заснетото на записите от охранителните камери в двата инкриминирани обекта лице да е именно подс. Я., нито се установява предадените от нея доброволно вещи да са идентични с част от инкриминираните. В този смисъл и доколкото не се доказва по категоричен начин авторството на Д.ието от страна на подсъдимата, то и правилно първостепенният съд не е обсъждал изобщо дали са налице другите признаци от обективната и субективната страна на инкриминираното Д.ие.

Съдебната практика допуска възможността за постановяване на осъдителна присъда, която да се основава единствено на косвени доказателства, но при положение, че веригата от тези косвени доказателства е непрекъсната и по категоричен начин изключва всички останали възможни версии за случилото се, като без съмнение установява авторството на Д.ието. Но в настоящия случай една осъдителна присъда би почивала преимуществено на предположения за авторството на Д.ието, поради което и на основание тълкуване на чл. 303, ал. 2 НПК по аргумент от противното, единственото законосъобразно решение, до което достига и настоящият състав, е изводът за невиновност на подс. Я..

Правилно при така установените факти и събрани доказателства първостепенният съд е признал подсъдимата за невиновна по повдигнатото ѝ обвинение за престъпление по чл.

195, ал. 1, т. 7, вр. чл. 194, ал. 1, вр. чл. 28, ал.1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.

В заключение въззивният съд намира, че крайните правни изводи на първостепенния съд са правилни, като при извършената на основание чл. 314 от НПК цялостна служебна проверка на правилността на атакуваната присъда, въззивната инстанция не констатира наличието на основания, налагащи нейното изменяване или отмяна, поради което и с оглед гореизложените съображения, постанови своето решение.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 334, т. 6, вр. чл. 338 от НПК,
СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО, XII въззивен състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло присъда от 27.10.2022 г. по НОХД № 7863/2022 г., по описа на СРС, НО, 93 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и/или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____